

Ræveavl, og som nu skulde være ude over Forsøgsstadiet, vil give et gunstigt økonomisk Resultat og medvirke til at fremskaffe den fornødne Mængde af de kostbare Skind, der i de sidste Aar har indbragt langt over 1 Mill. Kr.

I vort Ønske om Forbedring og yderligere Fremgang paa Grønland maa vi ikke glemme, at Styrelsen af Grønland gennemgaaende har været god, og det ønsker jeg at sige ved denne Lejlighed, ikke mindst bør dette fremhæves, naar vi ser paa Eskimoernes Kaar i Alaska. Inspektør Lindow har netop udgivet en Pjece om disse Forhold, han har undersøgt Forholdene i Alaska, og det har vist sig, at Eskimoerne der er ved at gaa til Grunde. Det danske Styre har derimod fortrinlige Resultater at opvise overfor den grønlandske Befolkning, dens Bevarelse og Udvikling og Hensyntagen til den. Vi har bevaret dette lille Folk fra Ødelæggelse ved, at det pludselig blev udsat for ukontrolleret Civilisation, og der er af danske Embedsmænd, Slægt efter Slægt, gjort et godt Arbejde i Fædrelandets Tjeneste for at føre Grønlænderne frem til europæisk og dansk Civilisation, et Arbejde, der ogsaa har vakt Udlandets Interesse og Forstaaelse, og et Arbejde, som vi selv maa være de sidste til at underkende. Men selvfølgelig maa vi ogsaa tage det op, som er vor Tids Opgave, og gøre den Indsats, som vor Slægt kan gøre, og med den flinke Embedsstand, vi har oppe i Grønland, er der gode Muligheder for, at ogsaa vor Slægt kan gøre sin Indsats i Retning af at føre Grønlænderne videre frem.

Jeg har villet advare mod Overdrivelser, og jeg mindes i sin Tid, at der her i Folketinget er kommet en stærk Entusiasme til Orde overfor de vestindiske Øer og især overfor Befolkningens sociale Forhold, en Entusiasme, der imidlertid umiddelbart efter blev fulgt af Øernes Salg. Noget saadant kan vel ikke tænkes her, vi er alle enige om, at Grønland er en uadskillelig Del af den danske Stat, som vi ikke kan give Slip paa, men jeg vil ogsaa advare mod, at den Interesse for Grønland og grønlandske Forhold, der er kommet op bl. a. ved Rigsdagsdelegationens Rejse, kun skulde blive en Ophlussen. Jeg vil haabe, at den maa blive omsat til et jævnt, sindigt, vedvarende Træk for at føre Grønland frem. I den Henseende kunde jeg ønske, at ogsaa større ansvarlige Kredse vedblivende kunde have Føling med grønlandske Forhold, og at der kunde blive lovfæstet et Organ, hvorigennem det

kunde blive Tilfældet. Det er de Bemærkninger, jeg har fundet Anledning til at gøre her ved første Behandling, og idet jeg gaar ud fra, at nærmere Enkeltheder kan forhandles i det kommende Udvalg, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling her i Tinget.

Pürschel: Den ærede Ordfører for Venstre sagde, at vi alle er enige i, at Grønland udgør en uadskillelig Del af den danske Stat. Ja, deri er vi alle enige, men vi har desværre ikke alle draget de samme Konsekvenser deraf. Men dette Spørgsmaal skal jeg ved denne Lejlighed lade ligge, selv om det kunde have været fristende at paapege, i hvor høj Grad vi Konservative har faaet Ret i vore bange Forventninger. Jeg skal holde mig til det Forslag, der ligger for her.

Det adskiller sig kun paa meget faa Punkter fra det Lovforslag, der blev forelagt i 1922 af den daværende Indenrigsminister. Paa visse Punkter, maa man sige, skiller det foreliggende Lovforslag sig endogsaa for lidt fra det, der blev forelagt den Gang. I Bemærkningerne til Lovforslaget staar der nemlig refereret, at der har været nedsat et Udvalg, og saa siges der: „Her har det ved Betænkningen tilvejebragte Materiale givet Anledning til forskellige Overvejelser, som først afsluttede paa et Tidspunkt, da det maatte anses for tvivlsomt, om der under forrige Aars Rigsdagsssamling kunde blive tilstrækkelig Tid til Sagens Behandling, og det blev derfor ved Lov Nr. 307 af 30. Juni 1922 bestemt“ o. s. v. Jeg kan derefter ikke sige andet end, at den nuværende Indenrigsminister virkelig har udvist en sjælden og næsten for vidtgaende Opmærksomhed overfor sin Forgænger, naar han i den Grad ordret har forelagt det Forslag, som i sin Tid blev fremsat. Men jeg nærer ikke desto mindre ikke Tvivl om, at Forslaget paa ny har været overvejet meget omhyggeligt i det høje Ministerium, og nu ser vi altsaa Resultatet for os.

Forslaget blev allerede forrige Gang behandlet i et Udvalg og fik der en meget omhyggelig Behandling, idet ogsaa Landstingets Medlemmer deltog i Udvalgsbehandlingen. Jeg mindes fra denne Udvalgsbehandling, at en kvindelig Videnskabsmand af det socialdemokratiske Parti den Gang ud fra Sætningen: *de omnibus est dubitandum* spurgte, om der virkelig lever Laks paa Grønland. Nu er vi nogle Stykker, der har været deroppe og kan bekræfte det, hvilken Bekræftelse vil have Interesse for den nuværende højtærede Undervisningsminister.